

Bpest. 1939. július 15

Méltóságos Uram!

Tíz napja, hogy ismét

Magyarországom labóchodóm és állásomat újra elfoglaltam. Július 1.- el hivatalos jogú, joggyakor-
noknak neveztek ki, így legalább a munka megjelölés gondjaitól ment vagyok. - Túljutottam már az első napok lóba-futásaira és már van időm Franciaországi labóchodásom emlékeire visszagon-
dolni és azokat rendezgetni.

Tapasztalataimat és emlékeimet három csoportba osztom egyben:
1. Megtanultam a francia nyelvet

hőnapi és szaktársalgás elj
magas, teljesem folyékony művésze.
Megismerem az ország nagyrészt
sáji, földrajzi és népi vonatkozás-
ban.

2, Ismerült elj jól megismerem
a francia jellemét, gondolkodás-
módot, a társadalmi élet és
politikai struktúra hatásvonalait.

3, Általában ismerem a francia
közvetlen (általános értelemben) feljegyzést,
irodalmat, jövő fejlődési irányait,
behatólag megismerem a végrehaj-
táshoz szükséges állásival, szervezéssel
fejlesztéssel kapcsolatos problémákat,
részletesen az új. n. decret-loi-k
problémáit.

Mindezekről kedves Professor
úrnak részletes jelentést fogok készí-
tőben és írásban, mielőtt Prof.
úrnak módjában lesz engem
fegedni.

A Magyar Közigazg. Intézetben

való további munkásságom
szives engedélyezését is kérem
kedves Professor úrtól. Körvetlen
munkámat így képelem el,
hogy egyrészt próbálok anyagot
szálatni minden szám tudomány
és Élet rovataiba, az egyik örsi
szám részére megírom a belga
„pleins pouvoirs” problémáját, a francia
anyagot pedig részletesen, hiány
számára természetem feloldozni,
amennyiben ezzel kedves Professor
úr egyetért. Kér kérem hogy örömmel
vesse részt az Interet minden
ilyen munkájában, melyre hivatali
elfoglaltságom (9-2) időt enged.

Ugyanakkor, hogy újra itt is vagyok a
egyre nagyobb mértékben látom azt,
mit jelentett számomra ez az év,
hálás szívvel kell velem kedves Professor
úrnak megemlékezni köszönetet mondani.
Ugyanakkor kérem egész életemre nagyon

össéjű hitvitával leg ee arad.
Mélto'ságos Urnak helleme, indultat
hívám

Dr. Kacsay János